

ÄVENTYRSVANDRING 2009

Vandring 1/2009: 14 januari, Mot soluppgången. 19 st. 7 km.

Så var det dags för årets första vandring, vandringen "mot soluppgången". Redan kl 8.15 gick buss 182 från Höllviken till Fredshög. Där skulle solen gå upp kl 8.27 enligt soltidtabellen. Men inte såg vi någon soluppgång där bakom en kompakt molnridå. Fast ljust blev det ändå. Bättre lycka nästa gång! Jag ska bevaka soluppgångarna de närmaste dagarna. En bild ska vi ha i alla fall.

Nu var vi hela 19 stycken som gick på rätt sida vägen de 200 meterna till Mogrevestenen. Där gick vi till vänster upp på den lilla markvägen som leder till två gårdar. Vidare till gården med det vackra namnet, Solvik. Där bor bonden som vi träffade på vandring nr 16 i oktober 2008. Han som skördade senap som reducerade betcystnematoderna. Men denna gång kom han inte ut och undrade om vi var från Hushållningssällskapet. Ingen undrade nånting.

Vi gick därför vidare på den gamla landsvägen mellan Kämpinge och Kurland. Den har nog sin historia att berätta. Snart kommer en annan historia att skrivas här. Det planeras ny bebyggelse för 4.000 människor, nya parker, lekplatser och vägar. Det var grått och disigt. I dimman anade vi de gigantiska vindmöllorna. Den femte möllan står ibland stilla. Det är en eftergift åt de boende öster om möllan. Vid eftermiddagssolens låga strålar på våren orsakar vingarna skuggor som tränger ända in i husen. Då stänger man av möllan under en timmes tid. Bra! Möllorna ägs dels av Eon Vind AB, dels av Söderslätt Vind AB.

Vi gick förbi Maglarps gamla folkskola. Dit gick och cyklade skolbarnen från Maglarp och Skåre i över 100 år. "Skolan byggdes 1877 och sista lektionen hölls i december 1982" (Agneta Renström, Skåre). Nu finns det en "1900-talsaffär" här. Man har lovat mig att vi får titta in någon gång under försommaren. Det kan vi göra på samma gång som vi hälsar på backsvalorna i grustaget.

Vi såg det första vårtecknet i form av små "videkissar" på en gren. Bredvid nyss nämnda buskar finns ett stort fält med energiskog. Skotten vi såg var ettåriga. De skördas vart 3-5 år under 25-30 år. Pilen förökas enkelt med sticklingar. De kapas sedan regelbundet vid basen och hackas eller males till flis för eldning i panna.

ÄVENTYRSVANDRING 2009

Nu är området vid platsen för Maglarps nya kyrka iordningsställt. Grundstenarna markerar var kyrkan en gång stod. Ytan är vackert fylld med vit singel. De ståtliga lindarna omsluter kyrkogården. På sommaren ser det ut som en naturkatedral enligt en flitig familjegravsbesökare (Christina Ganslandt). Platsen används för gudstjänster och vigslar.

Kyrkan var en av de första som byggdes med maskinlaget tegel och detta klarade inte de salta havsvindarna. Vart tog alla de trots allt vackra tegelstenarna vägen? Blev de män delar i ett nytt kyrkobygge? Nej, de kom till användning vid utbyggnaden av SYSAV:s huvudkontor i Malmö. "Teglet rengjordes och sorterades på pallar och fungerade därefter på samma sätt som nytt tegel. SYSAV ville använda sig av returmaterial i möjligaste mån eftersom det stämmer med företagets affärsidé." Bilden är från år 2006.

I Maglarps grustag finns flera skjutbanor, bl.a. en "älg-bana". Backsvalor har grävt sina bostäder i sandslänterna under lång tid. Grustaget inrymmer en av södra Sveriges största backsvalekolonier. Hela platsen ska på sikt förvandlas till ett "spännande naturområde". Det finns även insekter och sandväxter med skyddsvärde. Man har redan byggt ett fint litet "hus" där man kan slå sig ner och iaktta svalorna ... och dricka kaffe. Det senare gjorde vi. Backsvalorna återkommer från Afrika först i maj. Varje år bygger de ett nytt bo ca en meter in i sanden, snett uppåt för att det inte ska vattenfyllas. Ett nytt bo förhindrar parasiter från det förra att etablera sig. Kloka fåglar! Det fanns en tid när man trodde att backsvalorna övervintrade på sjöbottnen. (Linné såg

att fåglarna försvann på hösten efter att ha blivit sedda vid sjöarnas vassar.) Man kan fundera över om backsvalan är en afrikansk fågel som kommer hit som sommargäst eller om det är en svensk fågel som reser bort till hösten.

Vi klättrade upp ur "grushollan" på andra sidan och möttes av den omfattande nybyggnationen i Maglarp. Närmast oss låg den stora mangårdsbyggnaden Maglarp 8 (Christina Ganslandts barn-doms-hem). Den nuvarande ägaren vill riva den men hindras av att den är k-märkt. På tomten vill man bygga ytterligare 4 villor. Så kom vi igenom den pittoreska byn Kurland ner till väg 511. Vi strosade omkring en stund innan bussen kom kl 11.15 lite försenad. Ännu mer försenad blev den när vi alla steg på och köpte våra duobiljetter. Chauffören tyckte det var trevligt med så många flickor ombord. Sedan blev det lite dramatik när vi på en smalare väg skulle passera en betlastare. Det tog en stund och bussens tidtabell raserades definitivt.